

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí námitek

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny. Odvolací senát při posouzení vzhledové podobnosti označení stanovil nesprávná kritéria.

Žaloba podaná dne 10. června 2011 — HeidelbergCement v. Komise

(Věc T-302/11)

(2011/C 238/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Německo)
(zátupci: U. Denzel a T. Holzmüller, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit pro neplatnost článku 1 a 2 rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2011 ve věci COMP/39520 — Cement a příbuzné výrobky podle čl. 263 odst. 4 SFEU v rozsahu, v němž se dotýkají žalobkyně;
- uložit Komisi v souladu s čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod: Porušení čl. 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾

Napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003, jelikož v tomto rozhodnutí není dostatečně specifikován předmět šetření a jelikož se jím vyžadují údaje o podnicích, které nejsou k vyjasnění vytýkaného jednání „nezbytné“ ve smyslu článku 18 nařízení č. 1/2003.

— Žalobkyni nebylo sděleno ani v napadeném rozhodnutí, ani v žádné jiné fázi vyšetřovacího řízení, které konkrétní jednání je jí vlastně vytýkáno. Rozhodnutí je tedy v rozporu s povinností uvést účel šetření podle čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Podle ustálené judikatury soudů Unie musí být vytýkané jednání v rozhodnutí dostatečně přesně popsáno, aby mohli adresáti rozhodnutí i soudy posoudit nezbytnost vyžádaných informací za účelem předložení důkazů.

— Rozhodnutí vyžaduje opětovně ve velkém rozsahu informace, které již byly Komisi v rámci odpovědi na dřívější

žádosti o informace předány. Informace, které má již Komise k dispozici, nejsou „nezbytné“ ve smyslu čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003.

— Nelze nalézt žádnou souvislost mezi vyžádanými informacemi a „podezřením“ Komise. Komise zneužívá své pravomoci vyplývající z čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 za účelem obecného prošetření žalobkyně („fishing expedition“). Za účelem takových obecných šetření trhu má Komise k dispozici nástroj k šetření podle článku 17 nařízení č. 1/2003.

— Komise překračuje své pravomoci vyplývající z čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003, jelikož napadeným rozhodnutím ukládá žalobkyni povinnost provést rozbor a vyhodnocení vyžádaných informací.

- 2) Druhý žalobní důvod: Porušení zásady proporcionality

Rozsah vyžádaných informací, volba prostředků a stanovení krátkých lhůt jsou v rozporu se zásadou proporcionality.

— Uspořádání a zpracování vyžádaných informací v předepsané formě představuje pro žalobkyni nadměrnou zátěž. Tato zátěž není přiměřená vzhledem k obecnosti vyžádaných informací a účelu šetření.

— Stanovení lhůty 12 týdnů pro odpověď a odmítnutí prodloužení této lhůty ze strany Komise je nepřiměřené. Není pro žalobkyni objektivně možné, aby tuto lhůtu dodržela.

- 3) Třetí žalobní důvod: Porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU

Napadené rozhodnutí je rovněž v rozporu s požadavky podle čl. 296 odst. 2 SFEU na řádné odůvodnění právního aktu, jelikož z něj nevyplývá, jaké důvody vedly Komisi k vyžádání informací v takovém rozsahu, k vedení postupu podle čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 a k vysoké časové tísní v řízení.

— Z napadeného rozhodnutí jasně nevyplývá, jaké konkrétní jednání vytýkané žalobkyni Komise zkoumá, ani k jakým účelům Komise tyto mimořádně podrobné a rozsáhlé informace potřebuje.

— Komise nepodává žádné odůvodnění, proč na rozdíl od dřívějších žádostí o informace považuje postup proti žalobkyni na základě čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 za přiměřený a nezbytný.

— Komise nepodává dostatečné důvody, proč stanoví tak krátkou lhůtu pro odpověď a proč odmítá tyto lhůty prodloužit.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod: Porušení obecné zásady určitosti

Napadené rozhodnutí a s ním zasláný formulář je podle názoru žalobkyně v rozporu s požadavky obecné zásady určitosti, jelikož jsou v mnoha bodech nejasné, neurčité a rozporné a neobsahovaly jasné pokyny, jak má žalobkyně postupovat. Žalobkyně nemůže bez pochybností určit, co přesně je povinna učinit, aby odvrátila hrozbu uložení sankce. Rozsáhlým dotazům a žádostem žalobkyně o upřesnění Komise nevyhověla nebo jim nevyhověla dostatečně.

5) Pátý žalobní důvod: Zásah do práva žalobkyně na obhajobu

Napadené rozhodnutí porušuje právo na obhajobu žalobkyně zaručené článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie tím, že ukládá žalobkyni povinnost k aktivní spoluúčasti na vyhodnocení a rozboru údajů o podnicích, což ve skutečnosti spadá do rámce povinnosti Komise k předložení důkazů.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 14. června 2011 — Leopardi Dittajuti v. OHIM — Llopart Vilarós (CONTE LEOPARDI DITTAJUTI)

(Věc T-303/11)

(2011/C 238/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Piervittorio Francesco Leopardi Dittajuti (Numana, Itálie) (zástupci: D. De Simone, D. Demarinis a G. Orsoni, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Llopart Vilarós (Sant Sadurní D'Anoia, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. dubna 2011 ve věci R 1437/2010-2, a vyzval Úřad o přijetí opatření nezbytných ke splnění vydaného rozsudku, a

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „CONTE LEOPARDI DITTAJUTI“, pro výrobky a služby zařazené do tříd 33,35, 40 a 43 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6428338

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastník řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: španělská obrazová ochranná známka „Leopardi“ zapsaná pod č. 2073540 pro výrobky zařazené do třídy 33

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám pro část sporných výrobků a služeb

Rozhodnutí odvolacího senátu: odmítnutí odvolání jako nepřijatelného

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávný výklad článku 60 nařízení Rady č. 207/2009, pravidla 49 odst. 1 a pravidla 20 odst. 7 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 2868/95, které se použije na odvolací řízení podle pravidla 50 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 2868/95, jelikož odvolací senát: (i) neodůvodněně odmítl přerušit řízení a prodloužit lhůtu, jak shodně požadovali účastníci řízení; (ii) společnou žádost účastníků řízení zohlednil až po uplynutí lhůty pro předložení odůvodnění, čímž ve skutečnosti dotčenému účastníkovi zabránil v jeho předložení ve stanovené lhůtě a způsobil marné uplynutí lhůty; a (iii) porušil procesní náležitosti, jelikož nezohlednil odvolací důvody přesto, že příslušné vyjádření bylo předloženo po lhůtě, čímž porušil rovněž zásady hospodárnosti řízení a zachování platnosti procesních dokumentů.

Žaloba podaná dne 10. června 2011 — Schwenk Zement v. Komise

(Věc T-306/11)

(2011/C 238/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Schwenk Zement KG (Ulm, Německo) (zástupce: M. Raible, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit pro neplatnost rozhodnutí Komise K(2011) 2367 v konečném znění ze dne 30. března 2011 (věc COMP/39.520 — Cement a příbuzné výrobky);

— uložit Komisi v souladu s čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.